

Det er sagt i morskab, men der er et gran af sandhed i det, at når den almennyttige boligsektor bygger efter rammebeløbet, og det er nu engang den bedste mekanisme, vi har i dag, gælder det om at ramme beløbet og ikke om at holde sig under beløbet. Jeg kunne godt tænke mig, hvis regeringen havde noget konkret at smide på bordet om, hvordan man fik den almennyttige sektor til at bygge og administrere billigere.

Så er der en række delelementer i redegørelsen, som jeg kortfattet vil komme ind på. Der er først afsnittet om sociale aktiviteter og beboerrådgivere. Jeg er da helt med på, at det er vigtigt, at man har den slags aktiviteter, men det er jo langtfra nok, og jeg bemærkede, og det udtalte hr. Hans Peter Baadsgaard også, at det jo langtfra er nok og hjælper ikke, at man ansætter beboerrådgivere, planter nogle nye træer og ansætter socialrådgivere, der skal føre de forskellige beboergrupper sammen, hvis man ikke også giver kommunerne en lovmæssig adgang til – for at sige det lige ud – at sortere klientellet, således at man også på sigt kan opnå en rimelig beboersammensætning.

Vi har nu vedtaget en lov også med konservative stemmer, der åbner op for, at man forsøgsvis kan – om jeg så må sige – tilsidesætte de almindelige anvisningsregler. Jeg sagde også dengang, at vi selvfølgelig kunne stemme for loven, fordi det var et godt skridt i den rigtige retning, men at det jo langtfra var nok.

Hvis man ser på de kommuner, hvor man eksempelvis har meget store grupperinger af indvandrere, så hjælper det jo ikke noget blot at suspendere anvisningsreglerne. Så må man altså også give kommunen adgang til meget håndfast at gå ind og sprede indvandrerne, således at man får en rimelig beboersammensætning.

Den helhedsorienterede byfornyelse har vi jo indgået et forlig med regeringen om. Boligministeren ved godt, at den helhedsorienterede boligfornyelse ikke er groet i den konservative have, og at det ikke er det, vi er mest begejstret for. Der har vi også med tilfredshed noteret os, at det er lykkedes os at få nogle mekanismer ind, der i hvert fald lægger en bremse på, hvordan den helhedsorienterede byfornyelse kan udvikle sig. Ikke fordi vi ikke godt kan se det charmerende i den helhedsorienterede byfornyelse, men fordi der er to grunde til at sørge for, at den helhedsorienterede byfornyelse ikke udvikler sig i en uheldig retning.

Den ene, som hr. Jens Hald Madsen har været inde på, er, at opgaver, der varetages og skal varetages af kommunerne, ikke nødvendigvis skal løses over byfornyelseskontoen.

Den anden er, at jo flere penge, jo bruger på helhedsorienteret byfornyelse, jo færre midler er der tilbage til det, der er kerneområdet for byfornyelsen, og vi er altså stadig i en situation, hvor vi i den private sektor har noget, der ligner en 225.000 lejemål med installationsmangler. Det er og bliver i mange år fremover kerneområdet for byfornyelsen, og det siger sig selv, at hvis vi skal til at kigge på helhedsorienteret byfornyelse, hvor det drejer sig om trafikale forhold, torvepladser og alt mulig andet, bliver der ikke de nødvendige midler tilbage til kerneområdet.

Det er grunden til vores bekymring for den helhedsorienterede byfornyelse. Det betyder ingenlunde, at vi undsiger den aftale, vi netop har indgået med regeringen, men som sagt er vi tilfredse med, at vi dog har fået indsat en bremse.

Der står også en del i redegørelsen om den kriminalpræventive indsats. Her er sagen igen den samme, at regeringen har påpeget problemet og er kommet med nogle helt overordnede, meget sporadiske lappeløsninger. Måske burde man i Justitsministeriets regi tage fat på kernen i problemet: strafferammerne, hvordan man undgår, at folk falder tilbage i det kriminelle miljø osv. Det har man også gjort i Justitsministeriet, men slet ikke i den udstrækning, vi efter konservativ opfattelse finder der er behov for.

Lad mig afslutningsvis sige, at – og det skal man ikke opfatte så negativt, som det umiddelbart lyder – redegørelsen er unødvendig, og jeg synes også, at indholdet, 11 sider, hvor man beskriver meget af, hvad der er sket, og hvilke mål man har, jo ikke er en redegørelse, der sådan rigtig batter. Der er ikke meget kød på, og det bekræfter sådan set, at denne redegørelse kunne man snildt have oversendt til Folketinget. Der var vel ingen grund til, at vi i den næstsidste uge af vores samling skulle bruge tid på også at diskutere indholdet eller rettere mangelen på indhold.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Der var dog det positive i hr. John Vinthers ordførertale i forhold til Venstres, at Det Konservative Folkeparti da forholder sig til nogle af problemerne og da også kommer med et bud på at